

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Victor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequin*),
Jordi Mumbú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Leida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Alvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductores: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

Quatre anys de l'Estatut del 30 de setembre

L'aprovació de l'Estatut del 30 de setembre, aquell que va votar el Parlament de Catalunya fa quatre anys i que després les Corts espanyoles van sotmetre a una retallada significativa, va ser una de les darreres alegries col·lectives –i generals– que ha tingut el Principat. Ho recordaven Pasqual Maragall (aleshores president) i Josep-Lluís Carod-Rovira al número anterior d'aquest setmanari, amb una certa emoció i nostàlgia.

Recordem que aquell projecte, conegut també com a Estatut de Miravet, tenia un títol preliminar amb un article 1 que deia: “Catalunya és una nació”, cosa que va desaparèixer en passar-hi el rebot del parlament espanyol i que perifràsticament recull el preàmbul –no pas l'articulat– de l'Estatut votat finalment en referèndum: el Parlament de Catalunya, “recollint el sentiment i la voluntat de la ciutadania de Catalunya, ha definit Catalunya com a nació d'una manera àmpliament majoritària”.

És a dir, que l'Estatut resultant del consens espanyol –ni tan sols el preàmbul– no pot afirmar que Catalunya siga una nació o alguna altra cosa, només pot constatar que el Parlament prèviament ha votat majoritàriament que considera Catalunya una nació. Això fa, en realitat, el preàmbul: constatar que en la redacció de l'Estatut original el Parlament es va atrevir a anomenar *nació* Catalunya. Que això –una constatació que abans han fet pública mitjans, imatges i documents de tota mena– encara ho puga tombar un tribunal constitucional evidència fins a quin punt l'estat limita sense amagar-se'n gens ni mica el marge de possibilitats que dona una autonomia. Si el TC s'atreveix a declarar-ho inconstitucional voldria dir que els seus membres són capaços de qualsevol cosa per a fer quadrar el cercle polític que els tenalla –i que la seua manca de sentit comú els hauria d'inhabilitar per a aquest càrrec i molts més.

L'esperit unitari d'aquell 30 de setembre s'hauria de tornar a veure en un futur pròxim, en defensa d'un estatut més retallat que no aquell de Miravet. Però, lògicament, no serà pas una celebració per haver culminat una iniciativa feixuga, sinó la feixuga tasca de protestar per exigir un mínim de respecte a la ciutadania i al sistema democràtic.

Caldrà protestar contra la decisió del Constitucional si toca l'Estatut, però l'endemà mateix el país exigirà noves fites.

Als nostres lectors

Seixanta anys després d'haver-se constituït la República Popular de la Xina, el gegant asiàtic ha esdevingut l'estat amb més potencial de creixement econòmic i demogràfic del món, un macrostat de realitats tan diverses i llunyanes que difícilment se'n pot predir el futur a termini mitjà. En més de mig segle, la cohesió ha estat marcada per la inflexible política de Mao, primer, i després per una obertura –cada vegada menys tímida– al sistema capitalista, que no va acompanyada de prou garanties en el respecte als drets humans, a la llibertat d'expressió i a la democràcia real.

A casa nostra, a Europa i a la resta del món queda ben poc del maoisme i dels qui en feien bandera després del 1968. Ara, la realitat és ben diferent i alguns dels qui es feien dir maoistes ara ocupen càrrecs electes sota sigles ben disperss, tot incloent el PP.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net